

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vraagt om de nietigverklaring van beschikking C(2008) 1089 def. van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 2 april 2008 waarbij de Commissie met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar heeft verklaard, de staatssteun die door verzoekster en de Communauté d'Agglomération du Douaisis is toegekend aan Arbel Fauvet Rail SA in de vorm van terug te betalen voorschotten tegen een jaarlijkse rentevoet van 4,08 %, die overeenstemt met de communautaire referentievoet die ten tijde van de toekenning van toepassing was. De Commissie was van oordeel dat Arbel Fauvet Rail SA, gezien haar financiële toestand, dergelijke fondsen niet tegen even gunstige voorwaarden op de financiële markten had kunnen verkrijgen.

Verzoekster betoogt om te beginnen dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt en aan haar motiveringsplicht heeft verzaakt, doordat zij zich op het standpunt heeft gesteld dat de fondsen deels afkomstig waren van de gemeenten van de Communauté d'Agglomération du Douaisis, zonder rekening te houden met de specifieke juridische kenmerken van de communauté d'agglomération, die een publiekrechtelijke instelling voor intergemeentelijke samenwerking is die bestuurlijke en begrotingsautonomie geniet ten opzichte van de gemeenten die er de leden van zijn. Verzoekster meent dat de toegekende steun dan ook niet aan de staat kan worden toegerekend.

Vervolgens betoogt verzoekster dat de Commissie beoordelingsfouten heeft gemaakt i) door Arbel Fauvet Rail SA te kwalificeren als een onderneming in moeilijkheden en ii) door zich op het standpunt te stellen dat Arbel Fauvet Rail SA niet de rentevoet zou hebben gekregen die onder normale marktomstandigheden wordt toegepast.

Verzoekster betoogt daarnaast dat de Commissie haar onderzoek niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft uitgevoerd, omdat zij noch het bedrag van de terug te vorderen steun, noch de omvang van de steun heeft vastgesteld en geen enkel element heeft aangedragen op grond waarvan een verhoging kan worden gerechtvaardigd van de rentevoet die op de terug te betalen voorschotten moet worden toegepast vanwege een bijzondere risicosituatie bij Arbel Fauvet Rail SA.

Verzoekster voert ten slotte een schending van het beginsel van hoor en wederhoor aan, nu verzoekster tijdens de administratieve procedure niet is gehoord.

Beroep ingesteld op 11 juli 2008 — Land Burgenland/Commissie

(Zaak T-268/08)

(2008/C 247/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Land Burgenland (vertegenwoordigers: Rechtsadvocaat U. Soltész en C. Herbst)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de beschikking van de Commissie C(2008) 1625 def. van 30 april 2008 (nr. C 56/2006, ex NN 77/2006 — Privatisering Bank Burgenland) overeenkomstig artikel 231, lid 1, EG in haar geheel nietig te verklaren;
- de Commissie overeenkomstig artikel 87, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen de beschikking van de Commissie C(2008) 1625 def. van 30 april 2008, waarbij de Commissie heeft vastgesteld dat de steun die Oostenrijk in strijd met artikel 88, lid 3, EG aan de Versicherungsgesellschaft Grazer Wechselseitige Versicherung AG en de GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH heeft verleend in het kader van de privatisering van de HYPO Bank Burgenland AG, onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Verzoeker voert de volgende middelen aan ter onderbouwing van zijn beroep:

- onjuiste toepassing van artikel 87, lid 1, EG door de Commissie bij de bepaling van de marktprijs, aangezien het organiseren van een biedprocedure niet verplicht was;
- onjuiste toepassing van artikel 87, lid 1, EG door de Commissie ten gevolge van de inbreuk op de eerdere praktijk van de Commissie;
- onjuiste toepassing van artikel 87, lid 1, EG door de Commissie, daar een particuliere verkoper eveneens had moeten aannemen dat de Oostenrijkse toezichhoudende instantie voor de financiële markten de bieder met het hoogste bod zou weren;
- onjuiste toepassing van artikel 87, lid 1, EG door de Commissie, daar verzoeker bij zijn beslissing over de toeslag rekening mocht houden met zijn dekkingsplicht in geval van niet-ervulling van bepaalde verplichtingen van de geprivatiseerde bank;
- onjuiste toepassing door de Commissie van het beginsel van de particuliere verkoper in een markteconomie bij de toetsing van de invloed van deze dekkingsplicht op de verkoopbeslissing;
- onjuiste toepassing van artikel 87, lid 1, EG door de Commissie ten gevolge van een verkeerde beoordeling van de bewijslast dan wel van de plicht tot het bijbrengen van bewijzen in een biedprocedure;
- onjuiste toepassing van artikel 87, lid 1, EG door de Commissie, aangezien het bod van de hoogste bieder niet geschikt was als basis voor de bepaling van de marktwaarde;

- onjuiste beoordeling door de Commissie van de economische waarde van de emissies door de geprivatiseerde bank, en
- onjuiste toepassing van artikel 87, lid 1, EG door de Commissie in het kader van de vaststelling van het bestaan van een steunelement.

Beroep ingesteld op 8 juli 2008 — Duitsland/Commissie

(Zaak T-270/08)

(2008/C 247/28)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordiger: M. Lumma, bijgestaan door Rechtsadvocaat C. von Donat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- nietigverklaring van de beschikking van de Commissie C(2008) 1615 def. van 29 april 2008 tot vermindering van de bij beschikking van de Commissie C(94) 1973 van 5 augustus 1994 toegekende bijstand uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) voor het operationele programma Berlijn (Oost) — onder doelstelling 1 vallende regio (1994-1999) in de Bondsrepubliek Duitsland;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de bestreden beschikking heeft de Commissie de uit het EFRO toegekende financiële bijstand voor het operationele programma voor de onder doelstelling 1 vallende regio van het Land Berlijn in de Bondsrepubliek Duitsland (1994-1999) verminderd.

Tot staving van haar beroep stelt verzoekster in de eerste plaats dat de Commissie de feiten verkeerd heeft beoordeeld. Verzoekster voert met name aan dat de Commissie enkele onderzoeksresultaten verkeerd heeft beoordeeld en op ongegronde wijze tot het bestaan van systematische fouten in het beheer en bij de controle heeft besloten.

In de tweede plaats voert verzoekster aan dat er geen rechtsgrondslag bestaat voor het aanbrengen van forfaitaire en op extrapolatie gesteunde financiële correcties aan het operationele programma gedurende de programmeringsperiode 1994-1999, aangezien voor deze periode niet was voorzien in een regeling die vergelijkbaar is met de in artikel 39 van Verordening (EG) nr. 1260/99 ⁽¹⁾ neergelegde regeling. Daarenboven vormen noch de bepalingen van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 ⁽²⁾, noch de interne richtsnoeren van de Commissie van 15 oktober 1997 betreffende de netto financiële correcties in het kader van de toepassing van artikel 24 van Verordening

nr. 4253/88, noch het beginsel van goed financieel beheer overeenkomstig artikel 274 EG een voldoende bepaalde rechtsgrondslag. Volgens verzoekster bestaat er evenmin een langdurige en algemeen aanvaarde administratieve praktijk in die zin.

Verzoekster stelt daarenboven dat de bestreden beschikking artikel 24, lid 2, van Verordening nr. 4253/88 schendt, aangezien er geen sprake is van onregelmatigheden als bedoeld in deze bepaling. In deze context stelt zij voorts dat zelfs indien voldaan zou zijn aan de voorwaarden voor een vermindering van de bijstand overeenkomstig artikel 24, lid 2, van Verordening nr. 4253/88, de Commissie bij de uitoefening van de haar verleende beoordelingsbevoegdheid had moeten controleren of deze vermindering evenredig was.

Subsidiair stelt verzoekster dat de forfaitaire correcties onevenredig zijn en dat de door de Commissie gemaakte extrapolaties op een onvoldoende feitelijke grondslag berusten.

Daarenboven stelt verzoekster dat verweerster haar plicht tot motivering van de bestreden beschikking heeft geschonden.

Ten slotte voert verzoekster aan dat de Commissie het beginsel van partnerschap heeft geschonden, daar zij ondanks meerdere controles door haar financiële controleurs tijdens de programmeringsperiode 1994-1999 op geen enkel ogenblik heeft overwogen financiële consequenties te trekken uit tekortkomingen in het systeem.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen (PB L 161, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 374, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 juli 2008 — Communauté d'Agglomération du Douaisis/Commissie

(Zaak T-279/08)

(2008/C 247/29)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Communauté d'Agglomération du Douaisis (vertegenwoordiger: M.-Y. Benjamin, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- nietigverklaring van beschikking nr. C 38/2007 van de Commissie van 2 april 2008